

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XIX, бр. 45 (1800)

В. Търново, събота, 13 април 1963 г.

Цена 2 стотинки

Пред Първи май

НА УПОРИТ ТРУД В ПОЛЕТО И МЕЛИОРАТИВНИТЕ ОБЕКТИ!

Честита награда, комсомолци!

РОТАЦИОННИТЕ МОТИКИ В ДЕЙСТВИЕ

Дни и месеци наред младите и девойките от всички краища на нашия окръг упорито и ентусиазирано работиха за овладяването на нови 108 000 декара поливни площи.

В чест на Конгреса усилията на младите се увенчаха с голяма, радваща и даваща сили за много нови дела награда. Централният комитет на ДКМС препоръчва работата на окръжните комсомолски организации по включването им в хидромелиоративното строителство за втората половина на март и взе решение за класиране на първо място на Великотърновската комсомолска организация.

За изградните две окръжни, двадесет и две местни младежки бригади и шестдесет и две групи с 2644 участника; за организирани в комсомолските дружества и групи, работници на „Водострой“ и „Хидрострой“, за работата на 241 млади механизатори и шофьори получава голямата награда нашата комсомолска организация.

Не малък дял в извоюването й имат и служителите, учащите, работническата младеж. Селските комсомолски организации са изградили курсове и школи за поливачи.

„Бюрото на Централния комитет на Комсомола награждава окръжната организация на ДКМС във Велико Търново с преходно червено знаме на Централния комитет на ДКМС

ВЪПРЕКИ ТРУДНОСТИТЕ

Жадната от миналата година земя прикрята доста влага през тая зима и пролет. Сега ширинето, затоплено от слънцето, вдига пара, като току-що разчушен топъл хляб. Дойде време за сеитба. Работниците допозимини механизатори излязоха на работата. Още през студентите мартовски дни трактористите Александър Пенев, Петър Линкин и Христо Боянов започнаха да брануват. После влязоха в площите за засяване на грах. А времето едно — ту заваля, ту се потопява.

и Главно управление „Водно стопанство“ и с Предкомисияния вимпел — гласи решението.

Високата оценка, която получават младите строители на канали и хидромелиоративни съоръжения, ги кара не само възторжено да се поздравят, но и още по-забрано да настъпят в битката за окончателна победа на сушата.

— То, ако чакаме все хубаво време, ще остане сентобата! — казва агрономът Ил. Русанов.

И наистина няма загода да се чака. Трябва да се бърза. И ето вече са засети 1280 декара със захарно цвекло, 100 декара с грах. В плодородния чернозем са семената и на 750 декара слънчоглед. Ранните и средноранните култури са засети.

Ден хубаво, два лошо е времето и сега. Но никой не се спира. Градинарите продължават своята работа на градината. Механизаторите са на своите машини. Всички тук са си дали дума селскостопански. Те работи да се извършат навреме и в срок. Ожигено е и на мелiorативния обект. И тук бързат кооператорите, защото малко дни вече ни ледят от поливния сезон. А 1500 декара земя ще иска влага през горещите летни дни.

П. Генков

Наградени ТКЗС

Министерството на селскостопанското производство е обявило наградите на републиканските първенци ТКЗС, получили през 1962 година високи добиви от земеделските култури. Между наградените са и следните ТКЗС от нашия окръг:

От захарно цвекло:
С първа награда — ТКЗС в Павликени — 500 лева и две ескурзии в чужбина. Стопанството е получило от 3600 декара средно по 4266 кг захарно цвекло и по 110 лева доход от всеки декар, засят със захарно цвекло.

С трета награда — ТКЗС в с. Ореш — 200 лева и една ескурзия в чужбина. Стопанството е получило от 788 декара средно по 4289 кг захарно цвекло и по 103 лева доход от всеки декар, засят със захарно цвекло.

От зеленчуци
С трета награда — ТКЗС в с. Каранисен — 200 лева и една ескурзия в чужбина. Стопанството е получило от 577 декара по 5326 кг домати и по 426 лева доход средно от декар и от 88 декара по 3130 кг пипер и по 222 лв. доход средно от декар.

Кооператорите от ТКЗС „Първи май“ в с. Обединение рано засяха слънчогледа и захарното цвекло. Добрата влага и затоплянето на времето ще позволят бързо да израснат растенията.

Много важно сега е слънцето окопаване, за да се унищожат плевелите още в зародък, а когато стеблата попораснат, бързо да се извърши и прореждане.

На 11 април звената за комплексна механизация на Петър Геров и Евтим Христов от с. Обединение влязоха в слънчогледните блокове за окопаване с ротационни мотики и окопах 900 декара. 400 декара слънчоглед окопа и комплексното звено на Никола Андреев от с. Иванча.

Вчера звеното на П. Геров окопа и над 450 декара захарно цвекло.

Ив. РАШКОВ

от Обществения редакция на в. „Борба“ в с. Обединение

Б. Р. Сега е време да влизат в действие ротационните мотики във всички стопанства на окръга. Механизатори, на работа!

Пред големия празник

Наближава Първи май. Кооператорите от с. Върбица бързат да го посрещат с образцово изпълнени задачи. Сега навред по кооперативните блокове е ожигено. Татък някъде гласовита кооператорка изпълнява полето със своята хубава песен, а още по-далече буболят трактори.

Засят е вече слънчогледът. Засадили са картофите. В момента се дозасява захарното цвекло. Тази година то ще заеме 900 декара земя, от които 500 декара ще се обработват от ДЗЗ — Г. Оряховица. Пялата площ е на поливни условия. В местността „Копордук“, където сентобата се извърши най-рано, захарното

цвекло вече поникна и механизаторите побързаха да окопават почвата с ротационни мотики.

Скоро ще започне и сеитбата на царевича. Площите, предназначени за нея, са добре подготвени. Култивирани са вече два пъти.

Почистени са всички ливади и пасища, намиращи се в землището на селото. А в зеленчуковите градини, където работата не е спирала нито ден, скоро ще бъдат откъснати първите краставици и шипки.

Д. Габровски

от Обществения редакция на в. „Борба“ в с. Оряховица

Още едно сърце ще затупти

— Къде поведе пак бригадата, майстор Пеню? — обрива се към Петър Иовков, бригадир на строителната бригада в ТКЗС Кесарево.

— Как там, на помпената станция. Трябва да привършваме, че лятото току-виж дошло!

Още силния ден отидох на обекта. Навсякъде кипеше работа. Звеното на Петър Кабакчиев довършваше строителството на станцията, а друго звено — клетката за трансформатора. Нишуморни хора започнаха работа тук през студентите дни на февруари. Сега по опрелените им лица от студа и вятъра се четат вече радостта от

успеха. Само на няколко крачки от сградата шумят буниите води на Стара река. Скоро двете мощни помпи ще заслушат вода оттам и ще я запращат нагоре, по стръмния склон на „Миниля“.

Мислиш ли сме някога, че можем да обривем водите на реката да тръгнат нагоре по баирите! Невъзможно сега чляма. Още това лято 1600 декара царевича ще пие от тая вода, че и 1000 декара праскови, 1000 декара други култури! Ще развием и рибовъдно стопанство на 100 декара площ. От тука ще подхранваме с вода двата малки извори, големия извор.

— Всичко имаме. Готови сме да започнем и монтажа на машините. — споделя с гордост и техникът на стопанството Хр. Шейтанов. — Само 200 метра етеритови тръби не ни достигат. Дано от окръга ни помогнат да се снабдим и с тях навреме.

Ще мине месец-два. Ще дойде лято. Иека дойде! Няма страшно! Тук, в Кесарево, тогава ще тупти още едно сърце, което ще пои хиляди декара земя.

Д. МИХАЙЛОВ

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Кесарево

За облика на старинно Велико Търново

След неотразимото обсъждане в София, в един от сепаратите на Профсъюзния дом във Велико Търново се състоя дълбоко обсъждане на проекта за реставрация на старинния част на града. Пристъпуваха авторите на проекта, професори, специалисти, художници от София, начело с първия заместник-председател на Комитета по архитектурата и благоустройството арх. Фурнаджиев.

В обсъждането взеха участие и специалисти от окръга, обществени дейци, в присъствието на ръководителите на окръга и на града, начело с члена на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стойков и председател на изпълнението на Окръжния народен съвет Йордан Костов.

Ръководителят на младия авторски колектив архитект Никола

ДЕН НА ШАСТИЕТО

— Всички се вълнуват! — Как ли ще премине! — щине на другарката си младата производственичка, която знае, че ще пристъпува и лектор от София.

Месеци наред книги и брошури от библиотеката за комунистическия морал и беседа с родителите са вървели от ръка на ръка, спорило, споделяло се е върху тях. Много труд е положил всеки, но все пак силно е вълнението.

На входа се появи очакваният гост. Една буря от ръкопляскания. Може би Борис Ценов, кандидат на философските науки, не е очаквала таква сърдечно посрещане и това го развълнува.

Обходих фабриките на нашия завод, — започна своята беседа Ценов, — и се убедих, че заводът ни е не само завод за производство, а завод за чистота! Защото чистотата е борба за високи цели и идеали, а вие вие вие за чистотата „Завод за комунистически труд“. Това значи, че всички сте чистили!

На достъпен език лекторът говори за колективното и личното чистота, за това как може да се постигне и овладее изкуството да живееш и бъдеш чиста. Беседата му, касирана с научни обобщения и убедителни примери, бе слушана със затаен дъх.

Шастие! Колко много значи тази дума! Ето защо, когато дойде ред за изказванията, жените не се колебаха. Всяка е преживяла мигове на мъка и радост и искаше да ги сподели.

Измежду редиците се надиана Цветанка Станкова. Едра жена, с добродушно лице и очи, които разказват, че много е страдала. Тя е първенецът в нишестия отбелен, обучила е по примера на лондонци шест свои другарки, които вече достигнаха и надминаха нейните успехи и които я обичат и почитат като майка. „От дванадесет години се грижа сама за две деца. Преживях много и затова силно изживявам и най-малките радости. Никого няма да забравя оня небаден ден, когато сархис членове на нашата бригада да работят на строежа на моята къща. За пръв път разбрах, че не съм сама.“ Цветанка се разплака. Съзри прегрещия очите на всички.

Затревога говорила Елена Зоравкова, Стефка Лалова, Мара Кривола, Елена Симеонова разказа, че е станала без майка на десет години. Тя се плашела от погледна майка. „Ала тя ме прегърна и целуна като родната, — разчувствува се тя. — Няма по-голямо щастие от това да си бил нещастен и отново да си — почувствуващ щастие.“

За Лозана Илиева истински щастлив е онзи, който дарява работата и чистите дружиму. А Розка Добрева свърза представата си за щастие с борбата за възтържествуване на правдата. Разказа интересен случай. Неотдавна били в много тежко материално затруднение: две деца, майката болна, а бащата, на когото разчитали, в този момент получил уволнение. Бил невинен, писал до министерството, но уволнението било потвърдено. Но комсомолката Розка върнала, че има правда и не преставала да се бори. Един ден щастие го озарява. Бащата получава призовка. Викат го за свидетел по заведено дело срещу същия ръководител, който го уволнил. Разкрило се, че е извършил злоупотреби и престъпления. Така се възстанови честта на семейството, а с това и чистотата на колективния чистота.

Редиха се изказвания, въпроси. Георги Мирчев вижда щастие в труда, Иван Димитров — в успехите на своята работа, на колектива, другите — в семейството и децата, а трети: щастие е там, където има дъла.

Преби да направи разбор на изказванията, лекторът Борис Ценов изказа очарованието си от мислите на изказващите.

„Особено щастлив съм, — каза той, — че моята беседа и вашите мисли за чистота станаха едно удивително съчетание.“

Той взе най-ценното от всички изказвания и говори още дъла.

Накрая председателката на профкомитета Върбина Йовчева, от името на присъстващите, благодари на скъпия гост и му поднесе подарък с пожелание почесто да идва в завода.

Навън слънцето за пръв път от месеци насам беше успяло да разкъса облачната мрежа. То сякаш дойде да измисли този ден на щастие, който дъла ще се помни.

Ст. ГРАДИНАРОВА
Г. ГРЪНЧАРОВ

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Г. Оряховица

Вълнуваща среща

ТЕ ДОЙДОХА отвед. Смелите борци за народна свобода, хората минали през Великотърновския затвор, се събраха на вълнуваща среща на 11 април т. г. в гр. В. Търново. От София пристигнаха 35 души, от съседните селва, градове, окръзи се стехоха също много бивши политзатворници от периода 1923 — 1944 година. Те дойдоха заедно със своите близки, които с трепет са броели отлитаните мигове на свиданията, със своите деца и внуци.

На 11 април след обед група от около 60 души, водена от секретаря на Окръжния комитет на БКП Димитър Тудкаров, изпълни помешенията на бившия Великотърновски затвор, превърнат сега в музей. Някогашните обитатели, претърпели не едно лишние, побой и тормоз, с вълнение си спомняха различни моменти от затворническия живот. Развълнувано говориха Борис Богданов, Богдана Рахнева, Манол Кушев, Ана Симеонова. Много дружески прегръдки съредни ръкоствания имаше между приятелите от някогашните затворнически килии. Донесли със себе си снимки и различни документи ги подариха за обогатяване на музея.

В ЕЧЕРТА на 11 април трудещите се от града изпълниха салона на ДНА за да честуват Международния ден на бившите политзатворници, концлагеристи и пострадали от фашизма. Тука бяха и многобройните гости.

В деловия президиум заеха

места членовете на ЦК на БКП генерал-полковник Иван Бъчваров и Петко Кунин, членът на Централния комитет и първи секретар на Окръжния комитет на БКП — Димитър Стойков, ръководители на окръга и града, бивши политзатворници.

Вълнуващо, прочувствено говориха другарят Борис Богданов, стар предан комунист, който е бил във В. Търновския затвор от 1926 до 1932 г. и е имал издадена смъртна присъда.

Събрането изпрати телеграма до Централния комитет на БКП, в която смелите борци за свобода, прекарали години наред в затворите, смело заявяват: „Твърдо стоим зад Централния комитет на БКП.“

В ЧЕРА групата бивши политзатворници посети парка „Първа социалистическа сбирка“. Там от сърце възкликна „Ален мак“ и „Ех, Балкан, ти роден наш“.

После групата посети Завода за паркет фурнир и шпеклат и ДНП „В. Мавриков“, където се провежда съредни срещи между старите калени в борбата комунисти и работническите колективи. От все сърце гостите пожелаха нови успехи на трудовия хора, а на мавриковци развълнувано говориха за патрона им с когото са споделяли затворническите негосди. „Бъдете достойни за неговия чист живот!“ — призоваха те текистично.

Така завърши тази голяма, вълнуваща среща.

Бл. ЙОРДАНОВА

Снимка: Н. Качаков

В детския кът на библиотеката при Държавни захарни заводи — Г. Оряховица,

ПЛАНЪТ И ОБЕЩАНИЯТА ПОД ПАРТИЕН ПРИЦЕЛ

Окуражен от миналогодишните успехи, работническият колектив на памукотекстилната фабрика „Рекорд“ в Г. Ориховица посрещна с пълна готовност първите дни и месеци на 1963 година.

Още през ноември 1962 г. партийната организация и стопанското ръководство започнаха подготовката за плана за 1963 г. Разгърнатата бе широка масово-политическа работа. Всеки работник знаеше какво предстои на предприятното. Дадени бяха 238 работнически предложения, като ръководството оформи 135 организационно-технически мероприятия. От тях 113 са с икономически ефект 33 250 лв.

В края на декември колективът обсъди и прие мероприятията, обещаваша да произведат производствената си програма.

Досега партийната работа е била насочена към осъществяването на набелязаните организационно-технически мероприятия. Всеки комунист и производственик счита за свой чест и гордост ритмичното и качествено изпълнение на плана.

Под близкия контрол на партийната организация административното ръководство осъществява някои важни мероприятия, като преминаване на работата с пшпути от 210 мм на 70-те машини станове, внедряване на нов образеж кобилиц и капани на всички станове, реконструиране на 8 стана от 190 на 210—215 оборота, увеличаване оборотите на бризборите на дагритите 50 на сто от наличните, точенето на дагритите, подмяна притисвателните валчета на всички флаери и рингове, прецентровка на всички вретена и много други. Кое доведе до успешно решаване на производствените задачи.

Към изпълнението на плана и даденото обещание насочена своята дейност и комисията за

Тячката Костатина Махмудова от втора секция в т.к. Ориховица участва в школата за повишаване производителността на труда.

партиен контрол по качеството и агитаторите.

В резултат на всичко това планът по обем за януари бе изпълнен 107.39 на сто, за февруари 108.02 на сто, като бе произведено над плана 66 649 м плат. С това и обещанието бе изпълнено със 7.5 на сто. През двата месеца първоначалната продукция достигна 96.66 на сто при планирана 94.30 на сто. Освен това колективът произведе над плана 3193 кг прежда, като преизпъл-

ни обещанието си по това показател с 3.65 на сто.

И през март резултатите не са по-лоши.

Една мисъл вълнува целия колектив — Ловешкият почин. По призива да се достигнат и надминат първенците от 1962 г. работиха 27 школи на първенците. Провеждоха се 18 срещи, на които 30 първенци обмениха теоретически и практически своя опит, а 176 работнически общаха да достигнат първенците.

Борбата за висококачествена продукция и икономия на материалите заема централно място в работата на партийната организация. Проведен бе първият етап от прегледа по качеството, който завърши с оценка по смети и цехове.

В резултат на взетите мерки в първите два месеца бе направена икономия на 660 кг памук и 292 кг прежда на обща стойност 1960 лв.

В борбата за ритмично изпълнение на плана и обещанието застанават всички комунисти — целият работнически колектив. Така, например, Костатина Махмудова изпълни плана си 123 на сто, Тодорка Божкова 119.5 на сто, Пенка Обрешкова 118 на сто, пресуващите Дола Георгиева 122 на сто, Маруца Василева 123, предачките Рада Попова 122, Танас Миткова 113 и много други. Тук думата си казва взаимомощта. Усилната се насочват към една цел — нито една работничка с неизпълнен план.

А идете ли в предприятното и заговорите с отделните работнички, ще чуете все един отзив: „Ще се борим да достигнем смените първенци на Цани Райнов и Петър Чалков!“

Д. ДАНЧЕВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ и Г. Ориховица

— Б. А. НЕДЪЛЮ, хем тая вечер да ни пушеш по-раничко! И театър ще ходим! — обади се кооператорката Йона Василева.

Разговорът през почивката се завъртя около гостуването на театъра в селото. Поприказваха работничките хора, потомориха се и пак се заловиха да сят картофи.

НАБЛИЖИШ ЛИ Бреговица, погледа ти не може да не привлече една хубава, голяма сграда. Кубето на църквата вече се губи между останалите къщи. Високо над тях стои читалището. Бреговици още не са му се наричали. В него те са вложали мечтата си за един по-добър живот, любовта си към тая народна светиня. Сега сбиранията не стават вече в стария училищен салон. Посещават ги и театрални колективи от други места. На скоро идва естрадно-сатиричният състав на Държавни захарни заводи. А тая вечер гости на селото ще бъдат артистите от Народния театър във В. Търново.

Денят е хубав, слънчев. Цялото село се е изринало на полето. Заранта с камioni кооператори бяха отишли в Д. Ориховица — на мелiorативните обекти. И макар че работата често приканва хората да посетят представлението до надвечер имаше много непродадени билети.

Вълнуваше се Ангел Цаневски — служител при театъра. Знаеше — работен сезон е. Хората ще се върнат уморени. Кой ще ти помисли за театър!

НО, ИЗГЛЕЖДА, лъгал се е. Любовта у тези обикновени, трудови хора към театъра се оказва по-силна от умора. Наближи 19 часа и пред касата вече се образува опашка. Един след друг те влизаха в салона, сядаха на местата си. Над 300 кооператори и кооператорки бяха дошли да видят какво ще им представят артистите от В. Търново.

В първите редове се седнал бай Марин Христов — май-

стор-строител в кооперативното стопанство. Неговата работна сега е по-голяма. Та не днешно той е работил за построяването на тая хубава сграда. И тая вечер като гледа колко много хора са дошли, така хубаво му става.

Отвори се завесата. Седнаха разговорите. Стоящи още в епери на сцената. Какъв жив интерес буди у тия хора писаната „По следите на бурите“! Те се вълнуват от съдбата на партийния секретар Яне, Слава, дядо Гого. Писател ги призовава да се борят за човешко щастие, за опазване на комунистическия идеал чист и неопетнен.

Зад мен седяха неколцина девойки. Те още не познаваха артистите по имена. Та театърът гостува сега за втори път в селото! За тях Димитър Хаджиски е Ивайло, Весела Колева — Кремена, Благовеста Кабанова — царицата. Но и те са зиплени от играта на всички, трудещите на ръце дълбоко ръкопляскаха.

Завесата се спуска за последен път. Нарасна шумът в салона. Дълго не стиваше ръкопляскацията. Раз-

вънувани настават от местата си зрители. Тая вечер за тях бе празник душите им.

А утре на полето — централна тема в разговорите им ще бъде писаната, играта на артистите. И никога не ще пожелат те да се върне старото. Ще помнят думите на партийния секретар Яне. „Едно дърво, каквото да е то, не е гора. Гората е корен до корен, гърди до гърди, връх до връх. Гората е жива стена, о която се разбиват бурите!“

ЕДИН ГОЛЯМ РЕНС всеки ден пътува до селата в окръга. На селските сцени артистите от Държавния народен театър — В. Търново изнасят всяка своя постановка. Трудно им е. Връщат се уморени късно през нощта, за да потеглят на другия ден пак отово. Но те със силата на изкуството допринасят хората да станат по-добри. А нима има по-голямо щастие от това!

П. КАИШАНОВ

На едно открито партийно събрание

На открито партийно събрание в Овча могила, на което присъстваха комунистите от първичните партийни организации, сдружени земеделци и много безпартийци, се разгледа писмото на ЦК на БКП и Политбюро на ЦК на БЗНС по въпроса за земята за лично ползуване от кооператорите.

Всички с внимание изслушаха този важен документ. Станаха оживени разисквания. Комунисти и сдружени земеделци, много хора взеха отношение и даваха ценни предложения.

Събрането гласува предложение „до Управителния съвет на ТКЗС за раздаване на земя за лично ползуване.“

П. Панчев, дописник

На атеистични теми

ВЕЛИКДЕН — БЕЗ ВЕЛИЧИЕ

ЕДИНСТВЕНА ОБЛАСТ, в която човешкото съзнание създава фантастични образи и доброволно се превръща в те-хен роб, е религията.

Изгубили своя Спартак, изгубили всякаква надежда за спасение, смазани от непосилни трудове, робите обриваха поглед към земята и зачакваха от там идването на спасител, който ще установи на земята 1000-годишното царство на справедливостта. Със своята нечестива фантазия те създадоха образа на Христос, за да плашат с него своите господари, а фантазията на господарите измисли рай и ада, за да утешава и плаши с тях своите робове. Вече повече от 1800 пъти ежегодно умира и възкръсва последният плод на измъчнатата робска фантазия, родил се по времето на Римската империя.

СПОРЕД библейските легенди Христос дойде на земята, предаде своя „нов завет“ и загина мъченически на кръста, за да спаси грешното човечество. Но запитвал ли се е някой от вярващите християни каква промяна настъпи в живота на изтерзаните робове след неговата смърт и защо робите останаха пак робове, а господарите — техни потисници? Къде остана онова мечтано спасение, за което Христос даде своя добродетелен живот?

Фантастичните образи са играли и продължават да играят голяма роля в детските приказки, защото децата се отнасят към някои от тях като към реално съществували и действували лица. Но кой зрял човек днес се отнася със страхопочитание към творенията на собствената си фантазия и приема по детски — безкритично всички наивни приказки и легенди само защото те ни разказват далечни и неясни истории? Кой от нашите християни днес би повярвал древногръцката легенда за прославения Херкулес — син на бог Зевс и Алкмена — жената на тиваския цар Амфитрион? Би ли звучало правдоподобно приказката как Херкулес още в люлката одупил грамаден пилон, а вече като зрял юноша и мъж извършил

12 подвига — чудеса, един от които е и този, че държал за малко на раменете си Земята, докато Атлас, който до тогава вършел тази работа, отишъл да откъсне златните ябълки от градините на своите дъщерии; че в край на живота си Херкулес се самоизгорил на клада и се възнесъл при боговете на Олимп, като сам станал безсмъртен бог?

Библейската легенда за чудотворното раждане, живот, мъченическа смърт и възкресение на Исус Христос по нищо не се различава от легендите за Буда, Херкулес, Тамуз, Озирис, Адонис, Атис, Дионис и др., освен по времето на своето разпространение.

ИДЕЯТА за умиращи и възкръсващи богове е била разпространена в много древни религии и е олицетворение на умиращата и „възкръсваща“ природа, растителност.

Още 2000 години преди появата на християнството във Вавилон била твърде разпространена вярата в умиращото и възкръсващо божество на природата. Съществувал мит за мъченическата смърт на Тамус-Мардук, неговата майка и съпруга — Иштар съзала в ада, всъзда живя вода, поръсила своя любим и го възкресила.

По същото време в древния Абидос (Египет) съществувала легендата за трагичната смърт и възкресение на бога на растителността Озирис-Серапис. Според преданието Озирис е син на Хеп — бог на Земята и на Нут — богиня на Небето. Когато се ражда Озирис, се чул могъщ глас, който възвестил, че се ражда господарят на света, 28 години Озирис управлявал Египет, но злият му брат-Сет завлял и убил Озирис, като разкъсал тялото му на части и ги разхвърлял из цялата страна. Сестра му Изида от скръб и отчаяние си отрязва косите и плачейки, събира частите на своя любим брат и съпруг. Боговете Анубис, Тот и Хор ѝ помагат, съплетват частите и Озирис възкръсва. Оттогава той управлява и седи в царството на мъртвите.

Каква удивителна прилика! Ето откъде са взели нашите християнски първоучители не само идеята, но и обредната страна на възкресението. Защото религиозната същност във всички тези култове и в християнското възкресение е една и съща. Известна малка разлика има само в обредната страна. Идеята за саможертвата и изкуплението на гъна и в християнския празник „Възкресение христово“.

СЦИАЛИЯТ и класовият смисъл на възкресението и свързаните с него церемонии и обреди е да се втълпява на хората съзнание за безсилни пред природата и класовия гнет, чувство за нищожност пред грандиозните и величествени сили на природата и пред нарастващия от блага обществена строй на неравенство, в който същият този бог е пожелал да има робиня и робовладелици, крепостни селяни и феодални господари работници и капиталисти.

Забудени с мъглата на неясната богословска философия, християнското учение и легендата за възкресението на християнския бог от една страна, са твърде опростени, за да бъдат възприети дори от безграмотните и неграмотните, а от друга — изнесени в тъмните области на абстрактността, те внушават на обикновения човек безсилна вяряние в божествените тайни на невидимото, защото така по-лесно могат да ги примирят с „мозорното спасение“, предлагано му от този християнски „великден“ — лишен от всякаква величие.

Крум МАВРОДИЕВ

Вестникът помага

В бр. 36 от 23 март бяха контингентите, че към горната дата не са заели само пла денар с тютюнев разпад. Веднага се взеха мерки и към 31 април същите предвидени по план. — Писател и от Общинския комитет е с. Асеново.

Ползата от тютюнев разпад е била на тютюнев разпад и биващите е обрнато внимание

Интересен разговор

На 29 март в Павликени се проведе теоретическа конференция на тема „Развитие на обществените отношения в нашата страна през периода 1961—1980 г. и формиране на новия човек“.

За докладчик на конференцията беше нарочно извикан от София др. Василка Диновска, преподавател във Висшата партийна школа и кандидат на икономическите науки.

Пропагандистите, партийните секретари, целият актив на градската партийна организация отдавна се готвиха за конференцията. В деня на заключителното заседание салонът бе препълнен. Всеки очаква компетентното разясняване на много от вълнуващите го въпроси. Другарката Диновска цели два часа говори подробно, увлекателно, с примери от нашата действителност по тази обширна тема.

Какви са обективните условия у нас? Социализмът победи окончателно и без-

възвратно във всички области на нашия живот. Бързо развитие на производствени сили създава необходимостта от постепения преход на социалистически производствени отношения към комунистически. Този преход ще започне към края на първото десетилетие от периода на генералната перспектива. Сега не може да започне този преход, защото е недостатъчна още суровинната база, електроенергията, механизацията и автоматизацията. С осъществяване на мероприятията, набелязани в Директивите на Осмия конгрес на БКП към 1970 г., ние трябва да постигнем бурно развитие на производствените сили.

Ще се извърши процес на сближаване на държав-

ната и кооперативната собственост до превръщането ѝ в единна, общонародна комунистическа собственост. Тя се спира и на пътищата за сближаване на държавната и кооперативната собственост у нас — нарастването на неделимите фондове, помощта на държавата, изграждането на междукруперативни предприятия. Говори за необходимостта от укрепване на животновъдството в личните стопанства на кооператорите на сегашния етап на развитие.

Последваха много въпроси и изказвания. Петко Марков пита какво трябва да разбираме под обществен отношения. Боян Киров говори за изоставане на съзнанието от развитието на икономиката. Георги Вичев — за ролята на движението

за комунистически труд в изграждането на новия човек, а Дойчо Симов — за изменението на социалистическата държава. Стоян Чорбаджиев разви въпроса за ролята на Партията в периода на генералната перспектива, а Георги Серафимов и Асен Петров говориха за естетическото и комунистическото възпитание на младежта.

Още много въпроси бяха зададени устно и писмено на др. Диновска.

Интересуват се участниците в конференцията от въпросите: Какво ще бъде развитието на малките села и градовете? Какво ще бъде комунистическото самоуправление? Ще се запазят ли материалните стимули и личната собственост и т. н.

След разясняване на всички тези въпроси конференцията бе закрыта.

Участниците дълго ще помнят тази теоретическа конференция.

Дафинка МИНКОВА

от Обществена редакция на в. „Борба“ в гр. Павликени

В светлината на Директивите

Към културно търговско обслужване

В Директивите на Осмия конгрес на БКП се определя като главна икономическа задача през периода на генералната перспектива 1960—1980 г. — довършване изграждането на материално-техническата база на социализма и постепено преход към построяването на материално-техническата база на комунизма.

Успоредно с решаването на тази икономическа задача трябва да се решават и такни въпроси, като усъвършенстване на социалистическите производствени отношения и издигане на комунистическата съзнателност на народа.

Гражданите на социалистическото и комунистическото общество ще бъде с висока култура, с високи духовни и материални потребности. Това поставя много важни и отговорни задачи както пред промишлеността, произвеждаща предмети за потребление, така и пред търговията, като основна форма на разпределение на тези предмети.

Основни задачи пред промишлеността през този период е производството на богат асортимент, с високо качество, практични и художествено оформени стоки. Така, например,

някои основни видове стоки от промишлен характер през 1980 г. ще бъдат в следните размери: памучни тъкани — 530 — 570 милиона метра; вълнени тъкани — 35-40 милиона метра; копринени тъкани — 90-100 милиона м.; обувки — 40-45 милиона чифта; радиоапарати — 600—650 хиляди броя; телевизори — 600-650 хиляди броя; леки коли — около 120 хиляди броя; хладилници — 300 хиляди броя и т. н.

Предвидка се също така, според Директивите на Осмия конгрес на БКП, през 1980 г. в сравнение с 1960 г. потреблението на основните хранителни продукти да нарасне както следва: месо и месни произведения от 24.5 кг през 1960 г. на 80 кг през 1980 г.; мляко и млечни произведения от 124 литра за 1960 г. на 400 литра за 1980 г.; яйца от 84 броя на 320 броя на човек годишно; растително масло — от 9.6 кг на 15 кг; захар и захарни изделия от 17.2 на 36 кг; плодове от 67.1 кг на 240 кг; зеленчуци от 118 кг на 200 кг.

Материалните предпоставки за развитието на социалистическата вътрешна търговия, като отрасъл от народното стопанство — увеличаване на паричните доходи и на покупателната способност на населението и увеличаване обема на произвежданите предмети за

потребление — са налице. Стокооборотът ще се увеличи през този период над 5 пъти, а в общественото хранене около 8 пъти.

Предвидка се общественото хранене да се превърне в основна форма на хранене и да обхване през 1980 г. около 75 на сто от населението. Заведенията за обществено хранене, които осъществяват три функции — производствена, търговска и културна, ще се превърнат в заведения за културен отход на трудещите се, т. е. ще се ползват повече грижи за осъществяването на третата функция наравно с другите две, които се смятат като основни. За осъществяването на тази функция, т. е. за превръщането на заведенията за обществено хранене в места за културен отход на трудещите се, особено голяма роля има да играе обслужващият персонал в тези заведения.

Важливото и културно отношение на търговските работници към потребителите е първостепенна задача. Нормите от Моралния кодекс на строителя на комунизма трябва да се превърнат в лично убеждение на всеки търговски работник. Продавачът, пазаристът, сервитьорът, трябва с умение и любов да вършат своята работа. Стоката следва не само да се предложи на купувача, но е

нужно да му се дадат напътствия за нейната експлоатация, да се даде компетентен съвет при затруднение в избора на стока.

Закономерност при социализма е увеличаване на потреблението на стоки с промишлен характер и по-конкретно на луксозните и трайни стоки, като радиопарати, телевизори, хладилници, перални, леки коли и т. н. Това налага търговските работници да са запознати добре със свойствата и начините за действие на тези стоки, за да могат да бъдат в полза на потребителите. На потребителите не трябва да се гледа като на елемент, който способствува само за изпълнение на поставената пред търговските работници планова задача. Хората е нужно да бъдат посрещнати любезно, с усмивка, с добро същце. Технически нужди следва да бъдат задоволени с възпитателно и внимание, с нужното уважение.

В това отношение има много още да се желае. Не са редки случаите, когато търговските работници се явяват на работа с неприлично облекло — неизбръснати, неизгладени, с мръсни ръце. А това съвсем не са дребни неща.

Крайно време е да се помисли от ръководствата на търговските организации за увеличаване облеклото на продавачите. Не са редки случаите — продавачите да се сърият, че „клиентът“ е много капризен и иска да разгледа повече стоки преди да е изплавил своя избор. Те не бива да забравят, че тяхното основно задължение е да обслужват про-

деса на реализацията на стоки, а той без наличното на купувачи не може да се осъществи. Затова е нужно повече търпение, такт. За работа с хората трябва усмивка и не принудено съгласно държане. Често явление, което наложено издаването на специално постановление, е продавачите да запават дефицитни за момента стоки и да снабдяват с тях свои близки и познати. Това обикна потребителите, лишени от възможността да купят такива стоки, а и поставя в противозаконна. Много често са и такива отговорни: „Тази стока е продадена“. „За това има оставено капаро“. Трябва да е известно, че в магазините не се държат на съхранение продадени стоки.

Добре подредените стоки по рафтовете или аранжиранията с вкус витрина привличат вниманието на потребителите и заедно с вежливото и културно отношение на продавачите се явяват като условие за естетическото възпитание на трудещите се.

Велико Търново се посещава от много чужденци, които трябва вежливо и културно да бъдат посрещани и обслужвани от търговските работници. Налагащо е търговските организации да уредят курсове по руски, немски, френски и английски езици, в които да бъдат включени всички продавачи от магазините, които се посещават от чужденци, а със сервитьорите и управителите на ресторантите би било правилно да се организира курсове за запознаване с правилата и начините за сервиране, за

подредяне на търговски зали при различни случаи и т. н. Това се налага и от факта, че има и то, за съжаление, не малко сервитьори, които не познават основните правила на сервирането. Налага се някога да се чакат 3—4 минути, а дори и повече сервитьорът да поднесе лъжица или вилица, пък дори и хляб, след като преди това е сервиран яденето.

От съществено значение за подобряване културата на обслужването на населението е и материално-техническата база на търговията и въвеждането на новите форми на обслужване, като открит показ на стоки, магазините със самообслужване, доставка на стоки по домовете.

В търговията ще навлязат нови машини и съоръжения, които ще създадат необходимите предпоставки за значително увеличаване културата на обслужването на населението. Най-важната страна на този въпрос си остава повишаване културното ниво на самите търговски работници.

В условията на разгрънатостроителство на социализма и постепенното преминаване към строителството на комунизма много голяма роля има да играят и търговските работници, които не само ще обслужват процеса на реализацията на стоки, но и през своето поведение и държане към самите потребители ще способствуват за тяхното комунистическо възпитание.

Петко СЪБЕВ

преподавател по вътрешна търговия във ВТУ „В. Левски“ — В. Търново

в.к. „БОРБА“

гр. 2, бр. 45, 13, IV, 1963 г.

Доходно и полезно

Централният комитет на БКП и Министерският съвет излизат с разпоредба за решителното подобрене на пашкулпроизводството.

Оценявайки народностопанското значение на пашкулпроизводството, ТКЗС и едноличните стопани ежегодно полагат големи усилия за отглеждането на повече и по-качествени пашкули.

Кооператорите от с. Сливница всяка година хранят буби и получават добри доходи. През 1962 г. от 50 кутни буби те са получили 1240 кг пашкули за 5637 лв. Средният им добив е 24.310 кг от кутия и средна цена за 1 кг пашкули 4.54 лв. Тези резултати се дължат на уменията, старанието и амбицията на кооператорите от бригадата на Васил Стойков Василев. Съгласно 20-то постановление на Министерския съвет бригадата е излъчена за окръжен първенец и награждена с парична сума.

За добра работа по пашкулпроизводството парична награда получила и кооператорите от бригадата в с. Виноград, които от 20 кутни буби са получили 426 кг пашкули за 1832 лв. Наградена е и бригадата в с. Шилковци, званото на Пенка Маринова от с. Дрента, званото на Панка Стоянова от ТКЗС — Елена. ТКЗС Драгомирско отхранил 27 унци и получил 2121 кг пашкули за 9714 лв., а в с. Кудина от 46 унци добил 3017 кг пашкули и взел 14119 лв.

В извънредното на плана по пашкулпроизводството участвуват и пионерските организации. Особено се отличиха пионерите от с. Чакали — отхранили 10 кутни буби. Те получили 207 кг пашкули за 938 лв. Десет кутни буби отхранили и пионерите от с. Войнежа, получили 247 кг пашкули за 1092 лв. И двете пионерски организации са наградени.

Добри резултати в отглеждането на бубите постигнаха и едноличните стопани, отделни работници и служители.

На отличилите се в бубохраненето и за получени високи добиви през 1962 г. общо за района на ДИП „Текстилния влакна“ — Г. Оряховица са раздадени 24 награди за 1430 лв.

Опитът на посочените бригади, звена и отделни стопани трябва да се последва и от други, с което ще се допринесе за повишаване на доходите и получаване на повече пашкули.

Климатическите условия на окръга благоприятствуват наравно с другите отрасли успешно да се развива и бубарството. С оглед перспективните развите на бубарството в близките няколко години трябва да се извърши масово засаждане на черничени дръвчета, във всички ТКЗС да се създадат черничени градини.

В. ИВАНОВ
директор на ДИП „Текстилния влакна“ Г. Оряховица

КАСИСТ — РАСТЕНИЕ С БЪДЕЩЕ

Касист, или черното френско грозде е малко познато у нас растение. Плодовете на касиса съдържат ценни хранителни вещества и витамини, а особено богати на витамин С, който съдържание е около 3—5 пъти по-голямо отколкото в лимоните. Витамин С е необходима количествена и младите изолки, поради което те могат да се използват и за витаминизиране.

Плодовете на касиса се употребяват като лечебно средство против ангина, ревматизъм и други заболявания. Употребата на плодчетата предизвиква от артеросклероза, кръвното налягане и подобрява състоянието на кръта. Те действуват много укрепващо след боледуване от грип, туберкулоза, а също така и против затлъстяване.

Касистът е многогодишен храст, достигащ до два метра височина, който се формира и възобновява от покварящите велка пролет от основата му до корените. Младите леторасти постепенно заместват старите, отмирайки клоновете. Кореновата му система прониква дълбоко в почвата. Плодните пълзи са рядко подложени на вредни насекоми и болести. Плодчетата са в групата на двегодишните и по-стари клоновете.

Касистът се развива чрез резници и още на втората годи-

Средище за просвета и култура

Дори и само да надникнеш в читалището, ще ти направят впечатление табелата, на които са разпени обложки на новите излезли книги или пък списъци на автори, чиято книги са набавени скоро в читалищната библиотека. Така е от двете страни на стълбата, водеща към горния етаж, където се помещава читалищна и книгохранилище.

На почукването ти ще отговори женски глас. Когато влезеш в не много просторната стая, отново ще почувстваш приливната ръка на пропагандатора на хубавата книга. При отрупаната с книги маса пригледвай, че те посрещат над 40-годишна жена. Нищо не обича по-малко от нея, даже че ти се стори, че не подхожда на представите ти за библиотекарка.

Комуниската Анка Аврамова не блести с някакви особени белези, но от нейната безпунна дейност има резултати. Който и ден да я посетити, ще я намериш да подрежда книгите, да записва нещо. Обстановката предизполага да се зачете, поканената книга, че ти се доставя веднага. А позабавиш ли се, ще си свидетел на много посещения — кратки, понякога приплетени читател е притичал се от училищното малчуган, използващ междучасието.

Особено много са посетителите в неделен ден. Тогава идват да смеят книгите си ревностни четци, които през седмицата са по блоковете. Стефан Аврамов, Иван Д. Нешев, Мария Роглев, Стефана Нв. Пейкова, Йордан Радев и др. На тях библиотекарката ще препоръча някоя нова книга или ще даде обещаната от миналата седмица. Не пропуска да снабди читателя-кооператор и с някоя научно-популярна четиво из областта на земеделието, някоя брошура по темата на изолекторната, парниковото отглеждане на зеленчуци или грижите за овощите.

Значителна част от 364 читателни деца-ученици и от предучилищна възраст. Сред тях има циганчета и влахчета. На тях „капа им Анка“ знае

кой книга да даде. И да им поръча да я пазят. Заслуга нейна е, че е успяла да насади още от тия ранни години любов към книгата. Всички те с нетърпение очакват станалата вече традиционна вечер на народната приказка, уреждана от библиотеката и пионерската организация. От библиотекарката са направени колективни четения в детската градина и в трите класове. По-големите ученици обсъждат книгата „Витя Малеев в училище и в къщи“.

Учениците от гимназията и МТУ тука намират книгите, които не са могли да навалят от училищните библиотеки. Те посещават читалището, за да прочетат статии от вестник и списания от минали години.

Така е през зимните и ранно-пролетните дни. А дойде ли лятото и библиотекарката, и 9 книгоразносначи се заемат да

осигурят книги на тези, които прекратят времето си на блоковете.

В разнообразната дейност на читалището библиотеката заслужено се реди на първо място. Заслугата е главно на библиотекарката Анка Аврамова. Тя е успяла през миналата година да раздаде на 673 читателни повече от 12 000 тома книги. Това, разбира се, не е пределът. И библиотекарката с жар работи през тази година да увеличи и читателите и броя на прочетените книги. Успехът и дейността се възнаградява, когато гледа как припнат малките към библиотеката, как огуруват от труд ръце талово претърпяват книгата и очите радостно се вливат по страниците й.

Иван Ст. ТРАШЛИЕВ
от Обществена редакция на в. „Борба“ в с. Златарица

„Бунт на съвестта“

Гиното е вземало неведнъж сюжетите си от последната война. Но често в различните страни избрани исторически случаи претърпяват различна художествена разработка. Така например, в унгарския филм „Алба Регия“ действителният случай със спасяването на ед-на светска радистка от едно унгарско лекарско семейство е предаден с доста голямо изменение. А в германския филм „Операция Глайвиц“ историческият факт е разработен с почва документална точност. Именно така е създаден и новият германски филм „Бунт на съвестта“.

За тема на този филм е послужил случай, единствен по рода си. На 30 април 1945 г. градът Грайфсвалд бe предаден доброволно от неговия военен командант полковник Рудолф Еберсхаген на настъпващата Съветска армия. Какво бe подготвил този възпитаник на пруската военщина да преобърне заповедта на Хитлер за оказване на съпротива от

всези град до последна възможност и каква била понататъшната съдба на този непокорен германски полковник — ето какво ни разкрива филмът „Бунт на съвестта“.

Още с първите епизоди ние ставаме свидетели на съдбоплатна битка при Волград. Организически възникват в действителност документални снимки от войната ни дават възможност да разберем по-добре как на един кадрови офицер, какъвто е героят на тази кинотворба, става ясно престъпното безумие на хитлеровата авантюра. Един човек в зряла възраст започва за пръв път сам да разсъждава, да постави на преоценка своите възгледи за войната, отечеството, дълг и честта. Битката при Волга се оказва новаторски момент в живота му. Трагичната безизходност, в която се намира германската армия на Паулус, поразда първите му съмнения, първите му колебания.

Артистът Ервин Гешонек, който познаваме от филмите „Хора с криле“ и „Пет патронни гилзи“, разкрива много убедително вътрешната борба, която изживява неговият герой. Това е борбата между човешкия дълг, продиктуван от набрания вече горчив жизнен опит, и формалното понятие за военната чест на пруски офицер. Този психологически конфликт е подсилен от динамичното развитие на фабулата. Умало намеренията му, германското военно командване го осъжда на смърт и изпраща на изолация в съветския лагер, за да го екзекутира. Напрежението нараства — кой ще успее първи: съсещите или Еберсхаген, който

Един от звановодите, създали най-добра организация в използването на работната ръка във втора бригада от Караисенския кооператив е звановодът на шесто звено Богдан Николов. Оригинален е наредът му по време на Зирезан.

Нашият бай Дончо

Бай Дончо — председател на селкооп с. Буйновици — винаги помага на хората.

Когато в селото започна строежът на новия кооперативен дом, бай Дончо беше пръв. Той стоварваше тухли, караше ба-ластра, пресъваше пясък, носещ строителни материали чак до най-високото място на сградата. Ще кажете, че е било така, защото кооперативният дом е сграда на кооперацията. Не! Нищо подобно. По времето, когато се строеше здравният дом, и сега, когато се строи банята, пак е същото. Бай Дончо винаги помага.

„А как не изпусна приката си работа“ — ще попитате вие. И прави сте. Но трябва да се каже, че и нея той не изпуска, защото редовно следи портчи-те, редовно придвижва документацията на кооперацията.

Такъв е Дончо Стоянов — бай Дончо. Човек, който е свикнал да дава всичко, което има на хората, да им помага. И те затова го обичат и уважават.

Ал. Бъчваров

БАРИЕРАТА Е ВДИГНАТА

Когато в с. Лозен се заговори за подготовката на комедията „Ловчанският владика“, някой проявява съмнение, а други се обявяват против, понеже не била за „нашата сцена“. Преглъщаха само най-упоритите. Доста труд и време от по-чивката си отделяха участни-

Мъката на баба Иванка да се заличи

Срещнахме във вестника от 30 март 1963 г. статията „Мъката на баба Иванка“. Четохме я всички мъже и жени от горния край на Дрента. Много се просълзиха. Те просто не вярваха, че добрата старца баба Иванка, която лично познават, е постигнала от такава златна участ.

Най-енергично протестираме и настояваме да се вземат мерки и се осигури преживяването на тази знатна майка. Тя заслужава да бъде тамена и уважавана не само от нейните синове, дъщери, зетьове и внуци, но и от цялото общество.

Йордан Мар. Дунев

С болка прочетох редовете, в които баба Иванка изказва мъката си. Възмутена съм от думите и постъпките на Добри, Петко, Нею. Няма те не могат да оценят труда на своята майка, която с мъка ги е отгледала?

Ние също сме 8 деца. Почти всички сме семейства. Само единият ми брат е при родителите ми. Аз съм уверена, че ние няма никога да постъпим така с нашите родители.

Синовете на баба Иванка трябва да помислят повече по своята постъпка. Не бива майката, която ги е отхранила, да оставят сама на улицата.

Гинка Чакърва

тъйваща при ДИП „Рекорд“ Г. Оряховица

Има опасност да изостанат

Големи и отговорни задачи стоят пред строителите на обект „Нова тъкачница“ при ДИП „В. Мавриков“ — В. Търново. Това е един от най-големите пускови обекти в окръга. Саличането на земните пластове през зимата е условие за изпълнението на поставената задача — тъкачницата да бъде завършена до 30 юни т. г. Строителите извършва голяма работа. Отстранени бяха свлечените на строителната площадка земни маси, едновременно с това се отливаха и покривните панели, които ще бъдат завършени в графика до 17 април.

От 15 април следва да започне монтажът на летте шед, незастигнати от саличането. Предстои изложването и извозването на 37 000 кубически метра пръст, за което са необходими два багера, два булдозера и 10 самосала. Според проекта график, тези машини, трябва да започнат работата на 17 април. Трябва да се факту, че още не се знае откъде ще дойдат тези машини. Договор за тяхното

ползуване не е сключен. Това създава реална опасност да не се отстранят земните маси в определен срок, с което ще се попречи на изпитания в останалите шедове. За обекта също така не е осигурен и компресор с източник за разбиване на чашните на демонтираните колони.

Др. Велев

В Палици се стягат

Ранните пролетни култури в с. Палици бяха засети 100 на сто в срок. Но имаше изоставяне по хидромелиоративните задачи. Трябваше да се направи повече и в тая насока, да се догонят изгубеното, наложено от неблагоприятната пролет.

Само за един ден около 150 кооператори, които излязоха на работа, в организирания трудов ден изкопах 225 метра канали и изхвърлиха около 450 куб. м пръст.

Изоставането вече се преодоля. Сега кооператорите се подготвят за сеитбата на царевичката и картофите.

Д. Джамбазов

Добър пример

Ако кажем, че Петко Тотюков Райков от с. Чанево е редовен, порядъчен и учтив човек, е крайно недостатъчно. Той е внимателен към всички клиенти, посетители, славяриците, където той е продавал.

Кооператорите и кооператорите, те влизат в стандартната ринати е желание, защото знаят, че ще бъдат посрещнати добре.

Неговата работа е добър пример за всички отговорници на магазини на селкооп в селото ни.

Иван Ванков

учител

Детски празник

В салона на училището в с. Бутово по най-гостеприимен начин бe открита Седмичката на детската книга и песен.

Доклад прочете Николайна Петрова. Хубава програма изпълниха пионерите-оркестранти. Представи се и хорът при читалището.

М. Йорданов

доученик

Достойна постъпка

Много от локомотивните машинисти и помощни-машинисти от депо Горна Оряховица, макар и да са пътували цял ден и цяла нощ, в дните, когато се изплащат заплатите, остават да си получат парите и тогава се прибират в къщи.

Касиерката Тодорка Табакова се стреми да ги обслужва колкото се може по-бързо, за да се приберат по-рано по домовете си и отпочинат след утомителен труд.

Идва редът и на Сава Заха-

рийв Бакърджиев — един от най-добрите локомотивни машинисти. Табакова му наброява вместо 10 по 5 лева, 10 по 10 лева. Машинистът взема парите, отдръпва се настрана и започва да ги брои. Без всяко колебание, той отива при касиерката и подава парите, които са в повече. Касиерката се сепва и смутено казва: „Благодаря“.

Ето една постъпка, която крещи името ЧОВЕК.

Ст. Шаранков

Б. Лещичков

НЕ Е САМО ПАЗИТЕЛ НА ЗАКОНА

На път за Велико Търново преди няколко дни мотоциклетът ми получи тежка повреда. Из цял ден достатъчно опит и сложността на повредата просто ме постави в невъзможност сам да се справя. Беше навечер. Загнетено ми беше да разтоваря близките ми, а и може би, цял ден закъсня за работа на другия ден. По пътя минаха много мотоциклетисти, но единствен при мене спря и дойде да ми помогне органът на КАТ при МВР — В. Търново старши лейтенант Стоянов. Той не погледна времето и умекна: то си. Помогна ми и се завърнах навреме.

Разказвам всичко това не само, за да благодаря на другаря Стоянов, но и да кажа, че е грешна представата на някои гражданци за органите на КАТ. Това не са строги и бездушни пазители на закона, но сардени хора с високо гражданско съзнание.

Борис Минков

главен счетоводител на ДЗН — гр. Горна Оряховица

НАКРАТКО

„ВЕЧЕР НА САМОДЕЕЦА“ — оригинална от проф. А. М. Гинина. Визуална фабрика се състои в с. ДЗН — Г. Оряховица.

САМОДЕИНИЯТ КОЛЕКТИВ от с. Самодеево — група от писатели, Г. Оряховица, в селата Димит, Стомар, Паскалене, Балван.

В КАПИНОВО наскоро се състоя театралните състави от Цероза кория и Минди.

НА 31 МАРТ в Г. Оряховица се състоя районен преглед на учениците-санитари постовете. Г. Оряховица и Политехническата гимназия в Г. Оряховица бяха раздадени награди.

В ИСТИНСКИ ПРАЗНИК се е превърнала вечерта на здравето, състояла се в Политехническата гимназия в Г. Оряховица.

МНОГО ХУБАВА ПРОГРАМА в с. ДЗНот пинескоха самодееците от с. Батак.

САМОДЕИЦИТЕ от с. Д. Оряховица досега са изнесли писните: „Хора край язовира“, „Вълчи времента“, „Дой е мъжът ми?“, „С пие-сая“, „По следите на бурите“ наскоро в селото гостуваха военнослужещи от Пскови полкове.

(По дописки на Ст. Градинарова, Ст. Шинков, В. Филипов, В. Чучунов, И. Кочев, Ив. Чалков, Ив. Тодоров)

В „БОРБА“
Стр. 2, бр. 45, 13, IV, 1963 г.

